

mere de bestaaende Organisationsplaner, og, hvor der findes et Gul i den Henseende, maa man dog vistnok ogsaa være kommen til den Erkendelse, at, uagtet det af og til gaaer an at tildække et saadant enkelt Gul for et enkelt Aar ved Finantsbevillingen, saa giver det dog aabenbart Behandlingen stor Vanskelighed; thi, ligesaa snart man seer disse Huller i de bagved Finantsloven staaende Love, saa komme de forffjellige legislative Anstuelser frem, og det bliver da ikke blot et Bevillingsspørgsmaal, men den Eine har sin Organisationstankte, og den Anden har sin Organisationstankte, og Felgen deraf er, at man let kommer til at stemme ikke blot over Finantsspørgsmaalet, men og over de bagved liggende Organisationstanker, hver med sin Frygt og hver med sit Haab, og derfor er det nødvendigt, at man om flige Forhold saa snart muligt fremkommer med en særskilt Lov, og ikke blot bringer det ind under Finantslovsforslaget. Naar jeg altsaa i den Henseende, om jeg tør bruge dette Udtryk, mener, at Thinget maa være noget strengt ligeoverfor den ærede Krigsminister, saa mener jeg ogsaa paa den anden Side, at vi maage være noget strenge mod os selv, og det er netop, fordi jeg mener, at vi skulle vise den samme Strengthed med Hensyn til os selv, at det har glædet mig, at Thinget for kort Tid siden forfaste det Forslag, hvorefter der kun skulde indrømmes med Hensyn til Landcadetcorpsen en $\frac{3}{4}$ Aars Bevilling. Jeg troede nemlig, uagtet jeg ikke dengang fik Leilighed til at udtale mig og maaffee ikke engang vilde have gjort det, at det var meget tvivlsomt, om vi ikke der endogsaa gjorde Noget, som ikke var aldeles grundlovmæssigt, naar vi til en Institution, som skulde virke hele Aaret igjennem, istedetfor, som Grundloven forudsætter, at indlade os paa Overslag over Aarets Udgifter, kun indløde os paa en Bevilling paa $\frac{3}{4}$ Aar, for derved at forffikre sig et Lovforslags Fremlæggelse. Jeg troede, som sagt, at det kunde være meget tvivlsomt, om det ikke var ligefrem stridende imod Grundloven, saaledes ad denne Vej at ville tvinge et Lovforslag frem, hvilket man jo dog kan opnaae ad den private Initiativsvej; Thinget forfaste denne Indstilling, og man gif ind

paa en Fire-Dvartalsberegning. Den ærede Minister henviste til denne Afstemning som en Afstemning, der formeentlig ligefrem maatte medføre; at det Underændringsforslag, som jeg har stillet under Nr. 2, maatte antages. Jeg tør imidlertid ikke paastaae, at Ligheden er fuldstændig tilfede; der er nemlig den Forskjel, at Alle gif ud fra, at Landcadet-academiet ogsaa skulde bestaae i det 4de Dvartal, medens man jo her kunde gaae ud fra, at Reductionen skulde være iværksat inden de 3 første Dvartalers Udlob, saaledes altsaa, at Summen ikke kunde faae nogen Anvendelse i det sidste Dvartal. Altsaa, siger jeg, man kan sige, at der var Forskjel, men jeg tror da ikke, at Forskjellen er tilstrækkelig til at rejsfordiggjøre en saadan $\frac{3}{4}$ Aars Bevilling. Jeg tror nemlig, at disse 3 Dvartaler enten ere formeget eller forlidet, det vil sige: her, hvor der er Spørgsmaal om en Reduction, der kan man ikke foreskrive Krigsministeren bestemt en saadan $\frac{3}{4}$ Aars Grændse. Den ærede Ordfører har oplyst Thinget om det, hvorom der i mit Ændringsforslag er Spørgsmaal. Beregningen, for hvis Rigtighed Ordførerens velvillige Bistand er mig Borgen, slutter sig til de forffjellige Poster, som er omtalt under Nr. 35, Betænkningen S. 301, med Hensyn til Lønningen af overcomplete Officerer, med Hensyn til Lønningen for extraordinaire Embedsmænd ved Krigsministeriet og Intendanturen og med Hensyn til Løgelønningen. Her er Spørgsmaal, mine Herrer! om en Reduction; dengang Budgettet blev forelagt kunde man ikke sige, naar Reductionen kommer istand; det var altsaa aldeles naturligt, at Krigsministeriet forlangte Beløbet for det hele Aar. Vi kunne endnu i dette Dieblif umuligt sige, at Reductionen netop skulde være saaledes indrettet, at den er endt den 31te December, den kan være indtraadt tildeels tidligere. Udvalget synes at have forudsat et Lovforslag om denne Reduction, thi, hvis den ikke havde tænkt ad denne Vej, om jeg saa maa sige, at fremtvinge et Lovforslag, saa vilde den ikke have udtalt sig om, at Summen for det sidste Dvartal kunde bevilges ved en særskilt Bevilling; deri maatte